

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, СДНАЙТЕСЯ!

Чиб. дж.

За наукові міксаєри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

РІК ВИДАННЯ 43-й.

№ 17 (1271). 20 ТРАВНЯ 1977 р.

ВИХОДИТЬ ЩОП'ЯТНИЦІ

Ціна 2 коп.

ЛІТО КЛИЧЕ БУДЗАГОНИ

НА ЧАСІ —

ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР

ватимуть у напруженні літні
дні пасажирські вагони поїздів
далекого сполучення.

За кордон, в Угорщину, як
і раніше, вийде обмінний будівельний загін «Сегед-77». Він об'єднає у своїх рядах
країн студентів-активістів.

Важливе місце у підготовчому періоді, який уже закінчується, посідає підготовка керівної ланки загонів. Половина командирів та комісарів загонів є членами КПРС. В полі зору постійно знаходяться питання спеціальної та медичної підготовки бійців. Затверджена тематика лекцій, які будуть прочитані в місцевій загоні, а також лекції, цих дислекцій будзагонів для населення. Комсомольські бюро факультетів, комісари загонів серізно ставляться до підбору і спеціальної підготовки лекторів.

До складу кожного будівельного загону зараховані почесними бійцями студенти нашого університету, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Активну участь у трудовому семестрі візьмуть студенти з соціалістичних країн, що навчаються в нашому університеті.

Велику роботу з «важкими» підлітками постійно проводять шефи-наставники, які призначаються з числа кращих студентів-комуністів. Ця робота продовжується і нинішнього року.

За підсумками соціалістичного змагання 1976 року студентський будівельний загін університету посів друге місце серед вузів міста. Минулорічний успіх не повинен давати приводу для самозаспокоєння. Навпаки, наша мета — домогтися ще кращих успіхів, приготувати гідний студентський подарунок 60-річчю Великого Жовтня. Немає сумніву у тому, що наші хлопці та дівчата з ємблемами «СБЗ» не пошкодують для цього своїх сил і молодечого запалу.

П. ЧОБІТОК,
начальник штабу
«Трудове літо»,
член комітету комсомолу.

Світодні
в номері:

◆ ЛАШТУЮТЬСЯ БУДЗАГОНИ.

◆ 19 ЧЕРВНЯ — ВИБОРИ ДО МІСЦЕВИХ РАД.

◆ НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ.

◆ СВЯТКУЮТЬ ФАКУЛЬТЕТИ.

◆ НАШ КАЛЕНДАР.

◆ СПОРТ.

Правофлангові

Оксана Штокало вступила на біофак одразу ж після закінчення школи. Привезла вона з собою золоту медаль, якої удостоєна за відмінне навчання. Вчитися на відмінно вона продовжує і в університеті.

Не стоїть осторонь громадської роботи на курсі і факультеті. В перший же рік очолила політмасовий сектор спочатку курсового, а потім і факультетського комсомольського бюро.

Громадську роботу Оксана успішно поєднує з науковою. Нещодавно вона повернулася з Єревану, де була учасницею студентської наукової конференції.

Два роки вона очолює факультетський дискусійний клуб «Форум», крім того, є головою гурткою генетики, активною учасницею гуртків з політекономії, соціології, педагогіки. Вона непоганий лектор: прочитала багато лекцій про охорону навколошнього середовища в школах.

Спортивну честь факультету Оксана захищає як член збірної з волейбола.

Н. ГОЛІКОВА,
студентка III курсу
біофаку.

На знімку: студентка III курсу біологічного факультету Оксана ШТОКАЛО.

Фото Д. Шиліна.

17 травня колектив університету зібрався у великому актовому залі на передвиборні збори.

Професорсько-викладацький склад, студенти і співробітники університету одностайно висунули кандидатом у депутати обласної Ради доцента кафедри російської літератури В. О. Фабіанську. Це високе довір'я виявляється їй уже третій раз.

Другий раз кандидатом у депутати міської Ради висувають ректора університету професора В. В. Сердюка.

Кандидатами в депутати Центральної райради рекомендовані доцент істфаку С. І. Аппатов, студент II курсу юрфаку В. В. Погребняк, доцент кафедри загальної фізики В. Г. Заремба, секретар Одеського обкому комсомолу Р. Б. Боделан.

НА ПРИЗ НАШОЇ ГАЗЕТИ

Напередодні Дня Перемоги в університеті відбулося велике спортивне свято — легкоатлетична естафета на приз нашої газети. Перед початком змагань керівники університету і спортсмени поклали до підніжжя пам'ятника студентам і викладачам, що загинули в роки війни, живі квіти...

Репортаж про змагання читайте на 4-ій сторінці.

Фото Д. Шиліна.

ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ I

З наукової конференції іноземних студентів

ТЕКЕІ КАТАЛІН,
студентка IV курсу
біологічного факультету.
«Жовтнева революція і шлях
Угорщини до соціалізму»
(«Науковий керівник — ст.
викладач Л. А. Кашуба»)

— Все прогресивне людство готовиться до свого загального свята: шістдесят років проїшло з того часу, як під керівництвом партії Леніна перемогла Велика Жовтнева соціалістична революція. Робітничий клас Угорщини, котророване селянством, інтелігенцією, весь народ готовиться гідно зустріти цей ювілей. Розпочате за ініціативою трудівників Чепеля перед жовтневе змагання, що розгорнулось по всій республіці і за її межами, відобразив соціалістичний патріотизм та інтернаціоналізм угорського народу, визнанням історичних досягнень радянського народу.

Жодна соціальна революція в минулому не здійснювалася такого величезного впливу на суспільний розвиток. Після перемоги Жовтневої революції пролетаріат ряду країн почав боротьбу за повалення панування буржуазії і встановлення диктатури пролетаріату.

Угорські робітники і селяни з глибокою симпатією привітали перемогу Жовтня і в 1919 році першими наслідували її приклад, проголосивши Угорську радянську республіку. Після її придушення і чвертьвікового фашистського ярма перед угорським народом в результаті перемоги Радянської Армії знову відкрився шлях суспільного прогресу і національного піднесення. Робітничий клас Угорщини в союзі з трудовим селянством та іншими прогресивними силами суспільства здійснив у країні соціалістичну революцію.

Під керівництвом своєї марксистсько-ленинської партії, у дружньому союзі з Крайною Рад та іншими братніми країнами угорський народ досяг історичних успіхів у будівництві соціалістично-суспільства.

Завдяки соціалістичній співдружності країна увійшла в число розвинутих індустриально-аграрних держав, з допомогою радянської енергетики Угорщина стала світовою алюмінієвою державою. У нашій країні немає виходу до моря, та співробітництво у рамках РЕВ зробило її «морською державою»: кораблі під флагом УНР, які базуються в портах братніх країн, плавають в морях всього світу.

Ключ до підходу вирішенню проблем сьогоднішнього дня для Народної Угорщини, для діяльності партії угорських комуністів є творче засвоєвання марксизму-ленинізму, враховуючи досвід революційних перетворень у себе на батьківщині, у постійному взаємному зображені знаннями і досвідом братніх партій і країн, особливо досвідом Великого Жовтня, соціалістичного будівництва в СРСР.

ДЬЯУ МАМАДУ,
студент І курсу хімфаку.

«Вплив перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції на розвиток національно-визвольного руху»
(науковий керівник — доцент П. С. Столляр).

— Епоху національно-визвольних революцій в колоніальних і залежних країнах відкрила Велика Жовтнева соціалістична революція. Радянський уряд засуджував сваволю, насильство імперіа-

НЕЩОДАВНО В УНІВЕРСИТЕТІ ВІДБУЛАСЯ НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ, ПРИСВЯЧЕНА 60-РІЧЧЮ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

НА НІЙ ВИСТУПИЛИ СТУДЕНТИ З КІРУ І НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ КОНГО, СЕ-

лістів над народами колоніальних і залежних країн, підтримував колишні колоніальні і залежні країни у відстоюванні національного суверенітету.

Осолового розмаху національно-визвольний рух набув після закінчення другої світової війни в умовах виникнення світової системи соціалізму, дальнішого поглиблення загальної кризи капіталізму.

Крах колоніальної системи імперіалізму, досягнення політичної незалежності країнами колишньої колоніальної і напівколоніальної периферії імперіалізму — глибокий революційний перелом в житті народів, що складають близько 60 процентів населення земної кулі. Це — подія величезного історичного значення, велике завоювання людства — прямий наслідок перемоги Великого Жовтня, зміцнення світової співдружності соціалістичних країн.

У багатьох країнах, що визволились від імперіалізму, відбулись революції, які мали демократичний, антиімперіалістичний характер. В деяких з них національно-визвольні революції під керівництвом робітничого класу і марксистсько-ленинських партій переросли в соціалістичні.

Революційні перетворення у країнах, що розвиваються, проводяться у важкій і запеклій боротьбі проти імперіалізму і внутрішньої реакції. Режими і політичні організації, що проголосили соціалістичні цілі і проводять революційні перетворення, піддаються сильному нажиму імперіалістичних держав. Імперіалисти, внутрішня реакція вдаються до організації змов і заколотів, бивства керівників.

Однак зупинити об'єктивний хід історії по шляху ліквідації залишків колоніалізму і расизму, здійснення демократичних і прогресивних перетворень імперіалістам не вдається. У боротьбі проти імперіалізму злились три антиімперіалістичні сили — світова система соціалізму, світовий робітничий і комуністичний рух і національно-визвольний рух.

Народи Азії, Африки і Латинської Америки перестали бути пасивним об'єктом історії, вони в повну силу борються за свої права, шукають свій шлях до прогресу, багато з них стали на шлях соціалістичної орієнтації.

Країна Рад — надійний друг народів в їх боротьбі за національне і соціальне визволення, вона неодноразово підтримувала їх у відстоюванні їхніх законних вимог. Саме завдяки зусиллям Радянського Союзу Генеральна Асамблея ООН в 1960 р. прийняла Декларацію про надання незалежності колоніальним країнам і народам.

Р. КАБЕСАС,
студент III курсу
фізичного факультету

«Боротьба КПРС і країн соціалістичної співдружності за розрядку міжнародної напруженості».

(Науковий керівник — старший викладач Е. Т. Шиян).

— Ми — сучасники найди-

намінішої, найреволюційнішої епохи в історії людства. Її початок був покладений перемогою Великого Жовтня. Розробляючи основи зовнішньої політики Радянської держави, народженої Жовтнем, В. І. Ленін писав, що соціалізм і мир — невіддільні поняття. Закінчення війн, припинення грабежів і насильств — саме це наш ідеал.

Перший державний акт Радянської влади — Декрет про мир, втілюючи ці ленінські ідеї, проголосує чітку програму боротьби за справедливий, демократичний, загальний мир.

Виходячи з цього, враховуючи об'єктивну реальність і потреби нинішнього етапу історичного розвитку, творчо розвиваючи і застосовуючи до сучасних умов ленінські ідеї, ХХIV з'їзд КПРС прийняв комплексну програму конкретних заходів, розрахованих на активне сприяння досягненню політичного клімату у світі, передбові всеї системи міжнародних відносин в інтересах утвердження на землі дійсно міцного і справедливого миру для багатьох поколінь людей, а в кінцевому рахунку і повного усунення війн з життя людського суспільства. Не випадково у процесі здійснення вона стала називатися Програмою миру.

Ця програма висунула першочерговими завданнями ліквідацію вогнищ війни і спрavedливі політичні врегулювання в Південно-Східній Азії і на Близькому Сході, забезпечення повороту до миру і співробітництва на європейському континенті, проведення широкого комплексу заходів по роззброєнню, ліквідацію колоніальних режимів і боротьбу проти расизму і апартеїду, розвиток всебічного мирного співробітництва між державами на основі принципів мирного співіснування і т. ін.

ХХV з'їзд КПРС відзначив, що, виконуючи Програму миру, Радянський Союз зумів за останнє п'ятиріччя досягти значного прогресу в боротьбі за утвердження принципів мирного співіснування.

І хоч загальний мир ще не гарантований, говорив у доповіді на з'їзді Л. І. Брежнєв, у нас є всі підстави з впевненістю сказати: оздоровлення міжнародного клімату впевнено свідчить, що досягнення міцного миру — не благе побажання, а цілком реальне завдання.

Зусилля, що іх вживася КПРС по зміцненню могутності соціалістичних держав, уdosконаленню і розвитку координації і діяльності як в галузі політики, так і в галузі економіки і оборони зливаються з великою роботою братніх партій і держав, що йде в цьому ж напрямі. Все-бічний ефективний взаємодії країн соціалізму успішно слугує організація Варшавського Договору і РЕВ. Нині соціалізм виступає як найбільша динамічна і впливова сила на світовій арені. Великий інтерес до налагодження співробітництва з країнами РЕВ проявляють і розвинуті капіталістичні держави, в тому числі їх економічні союзи.

НЕГАЛУ І КОЛУМБІЇ, ІНДІЇ, РЕСПУБЛІКИ КУБИ І МОНГОЛЬСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ, ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ, НІМЕЦЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ І УГОРСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ.

Сьогодні надаємо слово деяким з них.

Перемога народів Індокитаю, особливо В'єтнаму, Лаосу, Камбоджі, принципова позиція СРСР і країн соціалістичної співдружності до врегулювання близькосхідного конфлікту — загальний успіх миролюбінських сил, що створює сприятливі перспективи для зведення міщанських устроїв миру на Азіатському континенті. Молоді держави набувають все зростаючого значення у світовій політиці.

Зараз у центрі європейської політики стоїть завдання повністю проводити в житті те, про що домовились 35 держав у Хельсінкі. Тут соціалістичні держави і держави іншої соціальної системи, працюючи разом, домоглися великих результатів. Це було серйозне ділове співробітництво, побудоване на загальній заинтересованості в успіху.

Великим і важливим завданням є дальший розвиток двосторонніх відносин Радянського Союзу з Францією, ФРН, Італією, Великобританією та іншими європейськими і неєвропейськими державами. Відносини з ними будується на принципі мирного співіснування.

Процес розвитку і стабілізації розрядки міжнародної напруженості створює сприятливі умови для вирішення найбільш актуальних проблем сучасного світу: продовольчої, сировиної, енергетичної, економічної, для розвитку взаємовигідного економічного, наукового і культурного співробітництва; використання всіх досягнень науково-технічної революції на благо цивілізації людства.

І. ВАШИШИНА,
студентка І курсу
історичного факультету
«Участь чеських і словацьких інтернаціоналістів у Великій Жовтневій соціалістичній революції і громадянській війні»

(Науковий керівник — професор Н. М. Якупов).

В історичній науці ЧССР велике місце займає вивчення історії Великого Жовтня і участі в Жовтневій соціалістичній революції і громадянській війні чеських і словацьких інтернаціоналістів. Це складова частина історії чехословацького народа, боротьби робітничого кладу соціальне визволення.

В той час, як в Росії революційна ситуація назріла до стадії соціалістичної революції, головне завдання чехів і словаків все ще полягало в боротьбі за національне визволення і створення самостійної держави. Під час першої світової війни революційний рух у країні послабився в зв'язку з тим, що більшість революціонерів були на фронтах. Так, частина чехів і словаків, що була закинута далеко від Батьківщини, зустріла революційні події на території Росії.

Масовий перехід чехословацьких солдат на бік російської армії виявився протестом не тільки проти ненависної війни, а й проти жорстокого національного гніту з боку монархії.

Революційні події в Росії 1917 року мали великий вплив на чехів і словаків, які опинилися в Росії. Багато з

них взяли участь в Жовтневій революції.

Велика Жовтнева соціалістична революція розділила військовополонених на два противіложні табори. Тисячі чехів і словаків пішли захищати Радянську владу на фронти громадянської війни. Частина військовополонених, осліплена контрреволюційною агітацією, обманута чеською і російською буржуазією, пішла проти російської революції.

Далі І. Вашишина розповіла про участь чеських і словацьких інтернаціоналістів у громадянській війні, докладно зупинившись на цьому питанні.

Діяльність чехословацьких комуністів в Росії виявилась величим вкладом у справу захисту першої в світі країни робітників і селян, сказала вона. Під їх керівництвом на боці Радянської влади боролись понад 10 тисяч чехословацьких бійців. У важкій боротьбі за Радянську владу вони одержали прекрасне політичне загартування. У травні 1918 року чехословацькі бійці створили передовий загін своєї Комуністичної партії, що відіграв велику роль у долях робітничих співіснування.

Багато революціонерів-інтернаціоналістів, які повернулися з Росії, стали керівниками революц

СУЧАСНИЙ СВІТ

тариату, сказав Хессуп Марджі. Весь світ дивиться на Радянський Союз як на першу соціалістичну країну, яка вдалому і близькому Жовтні визволилася від експлуатації капіталістичного ладу, впливаючи на всі країни і посилюючи визвольний рух всіх пригнічених народів.

БАУМАН ЙОАХІМ,
студент IV курсу фізичного
факультету.
«Великий Жовтень і Німецька Демократична Республіка»

(науковий керівник —
ст. викладач
Г. В. Устинова)

Разом з радянським народом ми, громадяни Німецької Демократичної Республіки, готовуємося гідно зустріти 60-у річницю Великого Жовтневої соціалістичної революції. Уже 60 років КПРС і Радянський Союз, писав тов. Еріх Хонеккер, з честью виконують покладене на них історією завдання прокладти людству шлях по історійній ціліні в комуністичне майбутнє. Тому цілком закономірний інтерес до досвіду Радянського Союзу, набутого ним за роки соціалістичного будівництва.

Майже 30 років звертається НДР до скарбниці досвіду КПРС і СРСР. Творчо засновуючи його, Німецька Демократична Республіка під керівництвом СЕПН перетворилась у стабільну соціалістичну державу, яка відноситься до числа десяти найбільш розвинутих індустриальних держав світу.

Це стало можливим тільки в результаті розгрому гітлерівського фашизму героїчними воїнами Радянської Армії і матеріальної допомоги Радянського Союзу першій робітничо-селянській державі на німецькій землі.

Благотворний вплив ідей Великого Жовтня можна прослідкувати у всіх сферах громадського життя НДР.

Йоахім Бауман зупинився на одному аспекті цієї проблеми: впливу ленінського кооперативного плану, досвіду його практичного здійснення в СРСР на соціалістичне перетворення сільського господарства в НДР.

Успіхи соціалістичного будівництва в сільському господарстві НДР (тільки в 1971—1975 рр. обсяг промислового виробництва зрос на 11 процентів) стали можливими тому, що СЕПН на всіх етапах боротьби за соціалістичне перетворення сільського господарства завжди була вірна заповітам В. І. Леніна, як зинію ока берегла і змінювала союз робітничого класу і селянства. У цьому СЕПН бачить запоруку дальших успіхів по шляху створення розвинутого соціалістичного суспільства в своїй країні.

Пишаючись своїми успіхами, ми не забуваємо, що вони стали можливими лише на шляху соціалістичного розвитку, на якому ми завжди відчуваємо допомогу Радянського Союзу. Саме тому сьогодні так актуальні слова Вальтера Ульбріхта про те, що ми відзначаємо в НДР день Червоного Жовтня не тільки як радісне свято радянських народів, пов'язаних з нами узами братерства, а й як свято всього прогресивного людства, отже, і нашого народу.

ГІТА ЧОУДХУРІ
(Індія),

студентка I курсу хімфаку.
«Досягнення Батьківщини Жовтня за шість десятиріч»
(Науковий керівник — доцент П. С. Столляр)

Залишаються позаду роки і десятиріччя, приходять в життя нові покоління людей, та не меркне, а все яскравішим стає велич подігу, здійсненого в жовтні 1917 року героїчним пролетаріатом Росії, який у союзі з трудящим селянством під керівництвом партії більшовиків в наслідок Володимира Ілліча Леніна скрушив буржуазно-поміщицький лад і створив першу в світі соціалістичну державу. Перемога Жовтня ознаменувала історичний поворот у доліх народів Росії, докорінно змінила хід розвитку всього людства, стала головною подією ХХ століття.

Радянський народ є важкій боротьбі з внутрішньою контреволюцією та інтервентами в роки громадянської війни і у тривалій Великій Вітчизняній війні проти германського фашизму відстояв завоювання Жовтня, соціалізму, свободи і незалежності соціалістичної Батьківщини, внес рішучий вклад у врятування європейської і світової цивілізації від знищення фашистськими варварами.

Народи світу вдачні радянському народові за це.

У неймовірно важкій обстановці, знаходячись у ворожому капіталістичному оточенні, радянський народ перетворив у життя ленінський план будівництва соціалізму. Соціалістична індустриалізація і колективізація сільського господарства, культурна революція; справедливе вирішення національного питання перетворили в історично найкоротший строк Радянський Союз у могутню соціалістичну державу.

Величезні досягнення радянського народу в розвитку народного господарства. Не дивлячись на те, що з 60 років існування Радянської країни багато випало на роки війни, нав'язані радянському народу і даліше відновлення господарства, в 1976 році національний прибуток країни, порівняно з докорінною рівнем, збільшився в 65 разів. Тепер за два з половиною дня промисловість виробляє стільки ж продукції, скільки її вироблялось за весь 1913 рік.

Успіхи радянського народу в розвитку промисловості, сільського господарства — яскраве і переконливе свідчення переваги соціалістичного ладу над капіталістичним.

Міцні і монолітні братерська дружба і єдність всіх націй і національностей, що складають великий і могутній Радянський Союз. Його утворення і успішний розвиток — тріумф ленінської національної політики, яскраве свідчення її справді інтернаціоналістського характеру, величних завоювань соціалізму.

Трудячі всього світу, все прогресивне людство і ми, іноземні студенти, захоплюємося успіхами радянського народу. Вони запалюють на боротьбу проти імперіалізму, переконливо свідчать про приреченість капіталізму і неминуче торжество комунізму.

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ЮВІЛЕЄВІ ЖОВТНЮ

На знімках: виступає професор **H. M. Якупов**; в залі конференції.

Фото автора.

Нешодавно кафедра марксизму-ленінізму Одеського вищого артилерійського командного училища ім. М. В. Фрунзе спільно з кафедрами суспільних наук вузів міста провела науково-теоретичну конференцію, присвячену 60-річчю Великого Жовтня. В ній взяли участь і вчені нашого університету. Професор М. Ю. Раковський зробив доповідь «Постанова ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції» — важливий теоретичний і політичний документ сучасності». Темою доповіді професора Н. М. Якупова було «В. І. Ленін — видатний борець за справедливий і демократичний мир та соціалізм».

Крім того, з змістовними доповідями виступили доцент Г. Л. Фролова та інші товариші.

А. ЮРІЙ.

СВЯТКУЮТЬ ФАКУЛЬТЕТИ

I юристи бувають веселими

Цей чудовий весняний, нехай і дощовий квітневий день був Днем юридичного факультету. Готувались до нього почали за місяць. Оргкомітет очолив Анатолій Манеров. Робота кипіла: художники малювали плакати, писали лозунги, сценаристи — сюжети для виступу. Справа знайшла для всіх, не відставали викладачі.

І ось звучать фанфари... І не прості, а міліцейські! Сирена спецмашини стала на-

ремо, а тепер все необхідно об'єднати, уникнути пауз. Хвилюються ведучі, хвилюється заступник голови профбюро Т. М. Додіна, зосереджений і Н. Ф. Оробей — для кожного курсу слід вчасно увімкнути музичне оформлення.

На сцені — учасники конкурсу на звання «Міс факультету» і «Кращий хлопець». Тут після тривалої боротьби переможцями стали студентка III курсу Валя Подставінка і Віктор Янковський, студент IV курсу.

І ось на сцену виходять

шими фанфарами! Ведучі студенти IV курсу Сусанна Пономаренко і Володимир Ілляшук оголосили день факультету відкритим. За традицією для привітального рапорту на сцену піднімаються представники всіх курсів. Виступ від курсу на Дні факультету — справа складна і почесна. Особливо важко першокурсникам. Адже для них і святкування Дня факультету і рапорт курсу — справа нова.

Досвід студентського життя взяв свое і привітання четверокурсників було найкращим.

Комpetentne жюри на чолі з головою профбюро Є. О. Харитоновим одностайно присудило студентам IV курсу приз за кращий рапорт. Дуже цікаві виступи були і у інших курсів. Хор, що виконував гімн факультету, змінили мініатюри на теми студентського життя. А за кулісами — хвилювання. Справа в тому, що свої привітання курси готували кожний ок-

викладачі. Їх завдання не з легких — з усіх боків сипляться каверзи і дотепні питання, відповісти на які необхідно по суті і з гумором. Викладачі не підвели, їх відповіді нагороджувались сміхом і аплодисментами залу.

Потім свято продовжувалось у спортивному залі. І нехай серед тих, що змагались, не було спортивних «зірок», але бажання перемоги, молодість, високий темп ігор забезпечив команда перемогу. Тільки в змаганнях з міні-баскетболу перемогла команда викладачів. Студенти-волейболісти і футбольні виявилися сильнішими.

А увечері всі зібралися на вечір відпочинку. Сяють посмішками обличчя. Безустанно грає факультетський естрадний оркестр під керівництвом Володі Руденка. Танцює юрфак.

В. ПОГРЕБНЯК,
студентський декан
юрфаку.

ІСТОРИКИ-ШКОЛІ

Два роки на історичному факультеті працює школа «Юний історик». Понад сто учнів 9—10 класів м. Одеси і області поглинюють тут свої знання з історії. Вони глибоко вивчають твори класиків марксизму-ленінізму, документи Комуністичної партії і Радянського уряду, історію міжнародного комуністичного руху.

За рік роботи школи значно зросла її популярність. Про це свідчить той факт, що до нас приїжджають на заняття школярі не тільки з Одескою, а й з Миколаївською, на Вінницькою областю. Перед учнями з цікавими лекціями виступили провідні вчені нашого університету професори М. Ю. Раковський, О. В. Сурилов, П. О. Каширковський, доценти А. П. Іванов, Я. М. Штернштейн, П. А. Некрасов, П. Г. Чухрай, С. О. Апатов, Д. П. Урсу та інші.

Читанням лекцій не обмежується робота школи. Учні зробили ряд тематичних екскурсій по нашему місту, по місцях його бойової слави, познайомились з минулум і теперішнім Одесою, побували в археологічному музеї, музеї Військово-Морського Флоту, в картинній галереї. Крім цього, були організовані вікторини з історії Паризької Комуни, Великої Вітчизняної війни. Учні взяли активну участь в олімпіаді, присвяченій 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, яка складалася з двох турів. Переможцями виявились учні Березівської середньої школи № 3, Ширяївської середньої школи № 1, Руськоіванівської середньої школи Білгород-Дністровського району.

Великі увагу школа «Юний історик» приділяє самостійній роботі учнів. Вони виконали вже цілий ряд домашніх контрольних робіт на теми історії нашої Батьківщини і зарубіжних країн.

«Юний історик» допомагає профорієнтації учнів, допомагає відібрати найбільш здібних і талановитих школярів області і міста для вступу на історичний факультет, закріплює звязки з школою.

Студенти історичного факультету активно включилися у роботу школи. Вони перевіряють учнівські контрольні роботи, проводять бесіди з школярами, чергують в аудиторіях, ведуть постійну переписку з школами, де навчаються наші слухачі, виступають в ролі вчителя. Така практика особливо знадобиться майбутнім викладачам суспільних наук. Слід відзначити студентів IV курсу В. Шевчука, І. Загарія, В. Пуляра, Л. Романенко, II курсу — М. Русева, С. Артьоменко, I курсу — В. Фінікова, О. Бірюкову, П. Гребенюка, В. Терещу, В. Зайця. Це, можна сказати, постійний організаційний актив школи і її перші вчителі.

Робота в школі «Юний історик», — говорить дікан факультету З. В. Першина, — розглядається на факультеті як складова частина процесу формування вчителя-історика і як громадсько-політична практика студентів.

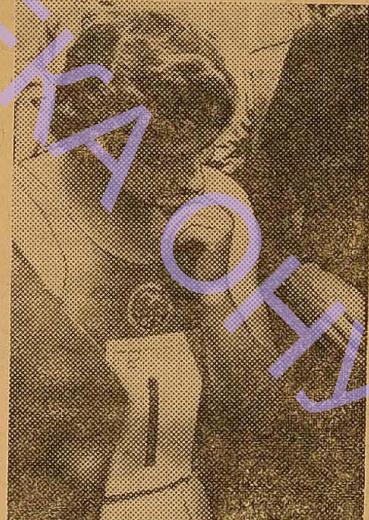
Деканат, партійна, комсомольська, профспілкова організації історичного факультету приділяють велику увагу школі «Юний історик», все більшість тих, хто в ній навчається, — це наші майбутні абитуриєнти.

Щойно був проведений випуск школи. 49 учнів одержали посвідчення про її закінчення, 8 нагороджено грамотами.

В. ГОШУЛЯК,
студент IV курсу
історичного факультету.

НА ПРИЗ НАШОЇ ГАЗЕТИ

7 ТРАВНЯ день видався напрочуд гарним. З самого ранку навколо головного корпусу університету йшли приготування до проведення легкоатлетичної естафети на приз університетської багатотиражної газети «За наукові кадри». Вона присвячена 32-й річниці перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. На команду - переможнику чекав переходний приз нашої газети.

Ці змагання викликали великий інтерес в університеті, про що свідчить багаточисленна армія болільників, що зібралися того дня на місці проведення естафети.

Перед початком змагань ректор університету професор В. В. Сердюк, секретар парткому доцент Л. Х. Калустян, декани факультетів, секретарі партійних бюро факультетів представники курсів і факультетів поклали до підніжжя пам'ятника студентам і викладачам університету, що полягли в боях за Вітчизну, кошики з живими квітами.

На спортивному святі була присутня делегація з університету міста-побратима Оулу.

Перед стартом представник редакції газети «За наукові кадри» привітав факультетські команди з початком змагань, від імені редакції і читачів газети побажав їм усіх удач.

І ось — старт.

На першому етапі вперед вийшла команда геолого-географічного факультету — мініулорічний переможець цих змагань. Проте відрив лідера від інших спортсменів зовсім незначний. Ще на другому етапі геофаківці витримували першість, а потім завдяки стрімкому бігові студентки хімічного факультету Білоусової команда хіміків виривася вперед і до самого фінішу тримає першість. За хіміками на фініші були команди геолого-географічного факультету та мехмату.

Після фінішу в урочистій обстановці спортсмени хімічного факультету отримали переходний приз газети «За наукові кадри».

Перший проректор університету професор Д. І. Поліщук вручив кубок і грамоти переможцям університетського кросу, що проходив у парку ім. В. І. Леніна. Кубок дістався геофаку, призерами також стали команди біофаку і філфаку.

Спортивне свято закінчується. Капітан команди хімічного факультету спускає прапор змагань. Рівно через рік його знову буде піднято.

Наша газета широ вітає переможців естафети і зичить їм нових спортивних успіхів.

Редакція висловлює щиру вдячність кафедр фізичного виховання і її завідувачу Л. В. Маликову за чітку організацію змагань і їх проведення.

**В. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ,
Л. ГОЛУБЕНЕЦЬ,
наші кореспонденти.**

На знімках: моменти змагань.

Фото Д. Шиліна.

**НАШ КАЛЕНДАР:
ДЛЯ БІОЛОГІВ**

М. Є. Введенський

28 квітня виповнилось 125 років з дня народження одного з найкрупніших представників матеріалістичного напряму в природознавстві, видатного російського фізіолога Миколи Євгеновича Введенського.

Народився він в селі Кочкові Вологодської губернії у родині сільського священика. Початкову і середню освіту здобув у Вологодському духовному училищі, а потім у семінарії.

В 1872 році Введенський вступив на природниче відділення фізико-математичного факультету Петербурзького університету. Але царський уряд не дав йому можливості закінчити університет, в 1874 році він був заарештований і залишив суду по політичному процесу 193-х.

Більше трьох років провів він у в'язниці і потім ще довго знаходився під наглядом поліції.

Ще в студентські роки Введенський одержав пре-мію в пам'ять І З'їзду природознавців за свою роботу «Про вплив світла на шкіру чутливість».

По закінченні університету він залишився працювати в лабораторії І. М. Сеченова спочатку лаборантом, а потім асистентом. В 1883 році М. Є. Введенський почав читати лекції з фізіології людини і тварин на Вищих жіночих курсах, а в 1884 році, захистивши магістерську дисертацію, приступив до читання лекцій в Петербурзькому університеті.

В 1887 році він захистив дисертацію на ступінь доктора, а коли І. М. Сеченов залишив в 1889 році Петербурзький університет, М. Є. Введенський як найближчий його учень і послідовник був обраний професором університету.

Світогляд М. Є. Введенського формувався під впливом ідей великих російських революційних демократів, які правильнно оцінювали значення теорії розвитку і близько підходили до діалектико-матеріалістичних уявлень про процеси природи.

Розвиваючись на основі природно-наукового матеріалізму, російська фізіологічна наука з часу І. М. Сеченова збагачувалася класичними дослідженнями і працями плеяди крупних вітчизняних учених, серед яких ім'я М. Є. Введенського займає одне з перших місць. У своїх дослідженнях нервою системи людини і тварин він глибоко розкрив закони основних нервових процесів (збудження і гальмування) і зробив важливі узагальнення. Фізіологією нервово-м'язової системи він почав займатися одразу після своїх перших робіт про вплив світла на рефлекторну збудливість і вже до кінця життя не покидав цієї галузі дослідження.

Основними працями М. Є. Введенського є: «Телефонические исследования над электрическими явлениями в мышах и нервных аппаратах», Спб., тип. В. Демакова, 1884 (прижиттєве видання), «О соотношениях между раздражением и возбуждением при тетанусе», «О неутолимости нерва», «Возбуждение, торможение и наркоз» та ін.

**Г. ЛИПА,
старший бібліограф.**